

រូប បង្កើតនិមិត្ត — លេខប្រាំ

ការបើកសម្រាប់អំពីវិវាទពុទ្ធសាសនាដែលកើតឡើងមុនហើយមុនក្នុងក្រុងអាឌីនទីស្តី: ការយល់ដឹងអំពីអ្នកបុរាណនៃប្រជាជនរបស់អ្នក

Jeff Pippenger

2024-08-09

នៅក្នុងអត្ថបទមុន

យើងបានកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនបន្ទាប់ពីការបំភ្លឺប្រាំមួយ ដែលបានកើតឡើងក្នុងបុរាណសាស្ត្រនៃអាឌីនទីស្តីពីសម័យមីឡូនរោយភ័យខ្លាចសត្វចង្រៃ។

ខ្ញុំអះអាងថា ទំនាស់ទីមួយ និងទំនាស់ចុងក្រោយ សុទ្ធតែអំពី

“ពួកចោររបស់ប្រជាជនរបស់អ្នក” នៅក្នុងខន្តប័ណ្ណ នៃនិយមន័យពួកដំបូង

គឺដូចគ្នាខាងទំនាយ។ ពួកមីឡូនរោយភ័យខ្លាចបានយល់ថា “ពួកចោររបស់” នោះគឺជា

ហើយពួកបុរាណសាស្ត្របានបង្ហាញថា “ពួកចោររបស់” គឺជាសត្វចង្រៃមួយអង្គ

មានព្រះនាម អាន់ទីយ៉ូកុស អពើជានសេ។

ហើយនៅក្នុងគ្រាទាំងនោះ:

មនុស្សជាច្រើននឹងក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងសត្វចង្រៃតូចៗ;

ពួកអ្នកបុរាណនៃប្រជាជនរបស់អ្នកនឹងលើកខ្លួនឡើង

ដើម្បីបញ្ជាក់និមិត្តនោះដល់; ប៉ុន្តែពួកគេនឹងដួលចុះ។ និយមន័យ 11:14។

ចាប់ផ្តើមពីខន្តប័ណ្ណ ហើយបន្តរហូតដល់ខន្តប័ណ្ណ ការសង្កេតមួយរវាងនគរអស៊ីប

និងស៊ី ត្រូវបានកំណត់ឡើង។ ក្នុងអត្ថបទនេះ អស៊ីបគឺជាសត្វចង្រៃតូចៗ

ហើយសត្វចង្រៃត្រូវបានកំណត់ថាជាសត្វចង្រៃតូចៗ។

ខន្តប័ណ្ណកំណត់អត្តសញ្ញាណនូវអ្វីដែលអ្នកបុរាណសាស្ត្រហៅថា

ការចាប់ផ្តើមនៃសង្គ្រាមស៊ីវិលនៃខន្តប័ណ្ណ នៅឆ្នាំ 219 មុន គ.ស. ខន្តប័ណ្ណ និងដប់ពីរ

តំណាងឲ្យសមរភូមិហ្វូរៀ នៅឆ្នាំ 217 មុន គ.ស. និងផលវិបាករបស់វា។ បន្ទាប់មក

ខន្តប័ណ្ណ ដល់ដប់ប្រាំ កំណត់អត្តសញ្ញាណសមរភូមិហ្វូរៀ នៅឆ្នាំ 200 មុន គ.ស.។

ក្នុងខន្តប័ណ្ណ ដល់ដប់ប្រាំ សត្វចង្រៃគឺអាន់ទីយ៉ូកុស ម៉ាញូស

អ្នកគ្រប់គ្រងអាណាចក្រសេយ្យស៊ីត។

ខន្តប័ណ្ណឲ្យបុរាណសាស្ត្រ នៅពេលអាន់ទីយ៉ូកុស ម៉ាញូស ចាប់ផ្តើមសង្គ្រាម

ដើម្បីបង្កើនយកទឹកដីនៃត្រូវបានដកហូតពីអាណាចក្រសេយ្យស៊ីតកាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំ

មុនមកវិញ។ ក្នុងខន្តប័ណ្ណ គាត់បានបង្កើនយកទឹកដីនៃហត់បង់នោះមកវិញនៅឆ្នាំ

219 មុន គ.ស. ប៉ុន្តែគាត់បានផ្អាកការឈ្លានពានរបស់ខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន

ហើយពុំយាយាមរៀបចំកម្លាំងយោធារបស់ខ្លួនឡើងវិញ។

គាត់បានសុំការគ្រប់គ្រងលើទឹកដីនៃហត់បង់នោះឡើងវិញ

ហើយបានទៅដល់ព្រំដែននៃអេហេស៊ីប

គឺជានគរខាងត្បូងនៃស៊ីតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់រាជវង្សបុគ្គលមី។

នៅចន្លោះឆ្នាំ 219 មុន គ.ស. និង 217 មុន គ.ស. ទាំងស្រុងចង្រៃតូចៗ

និងស្រុងចង្រៃតូចៗ បានរៀបចំផែនការសម្រាប់សមរភូមិហ្វូរៀនៃកំពុងខិតជិតមកដល់។

សងគុរាមរ៉ាហ្វៀ (Raphia) មានកំរិតទ្បឹងនៃឆ្នាំ 217 មុន គ.ស.
ហើយរាជាណាចក្រខាងត្បូងគឺអេហ្ស៊ីប ដល់ស្ថិតក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់ភូតូឡេមី (Ptolemy) មានឈ្មោះលើស្ថិតចេស៊ីរី អាន់ទីយ៉ូកុស ម៉ាញ៉ូស (Antiochus Magnus) ដល់ស្ថិតចេស៊ីរីខាងជើងនៃក្នុងបទគម្ពីរពុយករណ៍នោះ។ បន្ទាប់មក នៅក្នុងខាងបីដល់ខាងបីបុរា គឺដល់បុរាពីរឆ្នាំក្រោយមក នៅឆ្នាំ 200 មុន គ.ស. អាន់ទីយ៉ូកុស ម៉ាញ៉ូស ដល់នៃពលនោះមានបងកំរិតសម្ព័ន្ធមិត្តជាមួយភីលីព នៃម៉ាសេដូន (Philip of Macedon)
មានចូលប្រយុទ្ធជាមួយអេហ្ស៊ីបនៅក្នុងសង្គ្រាមជាន់រៀង (Panium)។ នៅពលនោះ រាជាណាចក្រខាងត្បូងគឺអេហ្ស៊ីប មានស្ថិតចេស៊ីរីមានអាយុត្រឹមបុរា ឬបុរាមួយឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ ហើយអាន់ទីយ៉ូកុស ម៉ាញ៉ូស និងភីលីព មិនអាចទប់ចិត្តមិនឱ្យឆ្លងក្រោយទៅនឹងស្ថិតចេស៊ីរីអេហ្ស៊ីបមានឡើយ ហើយអាន់ទីយ៉ូកុស ម៉ាញ៉ូស មានឈ្មោះនៅក្នុងសង្គ្រាមជាន់រៀង។ ខាងបីដល់ខាងបីសង្គ្រាមជាន់រៀង មានខាងបីបួន ដល់ជាក្នុងដៃអំណាចមួយគ្រប់គ្រងនៃចូលមកក្នុងនិទានពុយករណ៍។

ពួកអុនកបុលនៃបុរាជានុអុនក
គឺជាអំណាចមួយផ្សេងទៀតស្ថិតចេស៊ីរីខាងត្បូង ឬស្ថិតចេស៊ីរីខាងជើង ឬភីលីព ជាអធិបតីម៉ាសេដូន។ ពួកមីឡីរ៉ាយក៏មានទទួលស្គាល់ថា ពួកអុនកបុលនៃបុរាជានុអុនក។ មួយក្នុងចំណោមពាក្យឬសភាសាហ្សឺរី ដល់គ្រប់គ្រងបកប្រែថា «អុនកបុល» មានន័យថា អុនកបំបែក។ ក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយ រួមព្រះវេទនាមួយគ្រប់គ្រងថាជាអំណាចដល់នឹងបំបែកជាបំណែក។

បន្ទាប់ពីនេះ ខ្ញុំបានឃើញក្នុងនិមិត្តពលយប់ ហើយមើល! មានសក្ខីមួយទីបួន គួរឱ្យយន្តចត់ និងគួរឱ្យភ័យខ្លាច ហើយមានកម្ពស់ខ្ពស់លើសលប់។ វាមានផ្ទៃក្រឡាដ៏ធំ រាងបេតុងហ្នឹង ហើយកម្ពស់ចេស៊ីរីបំណែកៗ ហើយជាន់សំណង់ដល់នៃសេសលំដោយជើងរបស់វា។ វាខុសបុលកែតែងត្រូវទាំងអស់ដល់មានមុនវា ហើយវាមានស្ថានដល់ដល់។ ដានីយ៍លើ ៧:៧។

នៅពលនៃ Uriah Smith ផ្លូវអធិបុរាណអំពីពួកចោរ
គាត់បានដកស្រង់សម្តីអុនកបុរាគឺសាស្ត្រមុនាក់ ដល់បញ្ជាក់ថា ពួកចោរតំណាងឱ្យពួកអុនកបំបែក។

«ឥឡូវនេះ អំណាចមួយគ្រប់គ្រងនាំមកបង្ហាញ គឺ—“ពួកចោរនៃបុរាជានុអុនក”; តាមពុយញ្ជនៈ លោកប៊ីស្តព នយោបាយ មានបុរាសាស្ត្រថា “ពួកអុនកបំបែកបំផ្លាញនៃបុរាជានុអុនក”។ នៅឆ្នាំយល់ច្បាស់នៃទីបី នគរមួយមាននឹងកំពុងចិញ្ចឹមខ្លួនដោយគម្រោងមហិច្ឆតា និងឧហាយកលងងឹត។ ដំបូងឡើយតូច និងខ្ពស់ទៅ ប៉ុន្តែវាមានលក្ខណៈឡើងដោយលុបចោលគ្រប់អសុចរិត ក្នុងកម្ពស់ និងថាមពល ដោយលាតសន្ធឹងយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្នទៅទីនេះទីនោះ ដើម្បីបំផ្លាញលុបសម្អាតរាងរបស់ខ្លួន និងសុទ្ធដែលកម្ពស់នៃសង្គ្រាមរបស់ខ្លួន រហូតដល់ ដោយដឹងខ្លួនអំពីអំណាចរបស់វា វាមានលក្ខណៈឡើងយ៉ាងក្រហាយក្នុងចំណោមបុរាជាតិសាស្ត្រនៃនៃដី ហើយបានចាប់កាន់ចងក្រងកែច្នៃការរបស់ពួកគេដោយដៃលើមិនអាចគន្លឹះបាន។ ចាប់ពីពលនោះមក ឈ្មោះរបស់វាមានឈ្មោះលើទំព័របុរាគឺសាស្ត្រ

ដោយគួរមានកំណត់ឱ្យគ្រប់គ្រងកិច្ចការរបស់ពិភពលោកអស់រយៈកាលយូរ
ហើយបុរេវិទូទ្វីបឥណ្ឌូមហាមួយក្នុងចំណោមបុរាណជាតិនានា
រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃកាលរលោ។»

«រូបមាននិយាយ; ហើយស៊ី និងម៉ាសដូនី មិនយូរប៉ុន្មានក៏មានយើងការផ្តល់បុរាណមួយ
កំពុងមកលើទីដុបភាពនៃប៊ីនរបស់ពួកគេ។ ជនរូបមានចូលអនុភាពមន៍
ដើម្បីប្រើគំនូរដល់សុភមង្គលក្នុងអំឡុងពេល ដោយមានសម្រេចចិត្តថា
គាត់គួរតែរៀបការពិការបំផុតបំផុតនៃអាន់ទីយ៉ូកុស
និងភីលីពានរៀបចំឡើង។ នេះគឺនៅឆ្នាំ 200 មុន គ.ស.
ហើយជាការអនុភាពមន៍ដ៏សំខាន់បំផុតរបស់ជនរូបក្នុងកិច្ចការរបស់ស៊ី
និងអេស៊ីប»។ Uriah Smith, Daniel and Revelation, 257.

ការព្យាករណ៍ដែលមានបង្ហាញនៅក្នុងខ្លាំងនោះ
មានសម្រេចឡើងបុរាណជាមុនឆ្នាំ 219 មុន គ.ស. រហូតដល់ឆ្នាំ 200 មុន
គ.ស.
ប៉ុន្តែក្រុមហ៊ុនមាននិយាយអំពីគ្រាចុងក្រោយច្បាស់ជាងអំពីគ្រាដំបូងនៃពួកគេរស់នៅ។

«ព្យាករណ៍បុរាណនីមួយៗ មាននិយាយសម្រាប់សម័យរបស់យើង
ជាងសម្រាប់សម័យរបស់ពួកគេទាំង ដូច្នេះ
ការព្យាករណ៍របស់ពួកគេមានអនុភាពសម្រាប់យើង។
"ឯការទាំងនេះមានកើតឡើងដល់ពួកគេ ទុកជាគំរូ; ហើយគួរមានកត់ទុក
សម្រាប់ពុំមានដល់យើង ដដែលចុងបញ្ចប់នៃលោកីយមានមកដល់ហើយ"។ ១ គ្រិស្ត 10:11។ "គេបានបើកសម្តែងដល់ពួកគេថា ពួកគេមិនបានប្រើសម្រាប់ខ្លួនឯងទេ
គឺសម្រាប់យើងវិញ ក្នុងការទាំងនោះដែលឥឡូវនេះ គួរមានបុរាណដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយពួកអ្នកដដែលបានប្រកាសដំណឹងល្អដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយពុំរិះពិបាកបរិសុទ្ធ ដដែលបានចាត់ចុះពីស្ថានសួគ៌មក;
ការទាំងនោះជាអ្វីដែលទេវតាទាំងឡាយ បុរាណចង់ពិនិត្យមើល"។ ១ ពេតេស 1:12។ ...»

"ព្រះគម្ពីរមានប្រមូលផ្តុំ ហើយគ្រប់រូបគ្នាទុកនូវទុក្ខសម្បត្តិរបស់វា
សម្រាប់ជំនាន់ចុងក្រោយនេះ។ ព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់
និងកិច្ចការដ៏ឧឡារិកទាំងឡាយក្នុងបុរាណសាស្ត្រព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់
បានកំពុងកើតឡើងមុនទៀត ហើយកំពុងកើតឡើងមុនទៀត
នៅក្នុងក្រុមជំនុំ ក្នុងចុងចុងក្រោយទាំងនេះ។" Selected Messages, book 3, 338,
339.

ទោះបីដានីយ៍ដែលមិនមានរស់នៅក្នុងរយៈពេលមុនឆ្នាំដែលយើងកំពុងពិចារណាក៏ដោយ
ការបំផុសគំនិតតាមរយៈសំណេរបស់បងស៊ី វ៉ាយក៍ ប្រាប់យើងថា
បុរាណសាស្ត្រគួរជាច្បាស់ដែលបានកត់ត្រានៅក្នុង ដានីយ៍ ជំពូក ១១
នឹងគួរមានផ្ទុយឡើងមុនទៀត ក្នុងការសម្រេចបំពេញចុងក្រោយនៃ ដានីយ៍ ជំពូក
១១។

«យើងគ្មានពេលវេលាណាមួយគួរហាត់បង្ហាញឡើយ។
គ្រប់អ្នកកំពុងនៅខាងមុខយើង។
ពិភពលោកកំពុងគួរមានក្លែងប្លែងដោយវិញ្ញាណនៃឯករាជ្យ។ មិនយូរប៉ុន្មាន
ឈុតឆាកនៃទុក្ខខល់អាក្រក់ដែលមាននិយាយទុកក្នុងទំនាយនានា នឹងកើតឡើង។
ទំនាយនៅក្នុង ដានីយ៍ ជំពូកទី ១១

បានឈានជិតដល់ការសម្រេចបំពេញទាំងស្រុងរបស់វា។
បុរេគុតិសាស្ត្រជាច្បាស់នៃឯកសារកំណត់ត្រាដែលបានកំណត់ដោយនេះ
នឹងត្រូវបានកំណត់ដោយមុនៗទៀត។ Manuscript Releases, number 13, 394.

ខ្ពង់រាបដ៏ខ្ពង់រាបបំផុតនៃដីនេះដែលជាការបង្កើនបុរេគុតិសាស្ត្រនៃចុងក្រោយ
ដែលនាំទៅដល់ច្បាប់ចុងក្រោយនៃដីនេះដែលបានកំណត់ដោយនេះ ពីព្រោះខ្ពង់រាប
កំណត់អត្តសញ្ញាណថា នៅពេលណាដែលទីក្រុងរ៉ូម បានយកឈ្មោះ «ទីក្រុងដ៏រុងរឿង»
ជាលើកដំបូង។

ប៉ុន្តែ អ្នកដែលមកប្រឆាំងនឹងគាត់ នឹងប្រព្រឹត្តតាមឆន្ទៈរបស់ខ្លួនឯង
ហើយគ្មាននរណាម្នាក់អាចឈរនៅមុខគាត់បានឡើយ;
ហើយគាត់នឹងឈរនៅក្នុងដីនៃដីដ៏រុងរឿង ដែលនឹងត្រូវវិនាសដោយដៃរបស់គាត់។
ដានីយ៍លេខ 11:16.

ដានីយ៍លេខប្រាំពីរក្នុង «ដីដ៏រុងរឿង» ពីរដងក្នុងសំណេររបស់គាត់។
លើកទីមួយគឺនៅខាងដំបូងបំផុត
នៅពេលរ៉ូមនិយមតាមន័យក្នុងឯកសារនៃដីដ៏រុងរឿងរបស់យូដាតាមន័យក្នុង។

«ទោះបីជាអហេស៊ីបមិនអាចឈរក្នុងដីនៃអាន់ទីយ៉ូកុស សុទ្ធតែខាងជើងបានក៏ដោយ
ក៏អាន់ទីយ៉ូកុសវិញមិនអាចឈរក្នុងដីនៃជនរ៉ូម ដែលឥឡូវនេះបានមកប្រឆាំងនឹងគាត់
បានដែរ។
មិនមាននគរណាមួយអាចទប់ទល់នឹងអំណាចដែលកំពុងកើនឡើងនេះបានទៀតឡើយ។
សិរីត្រូវបានរាយការណ៍ ហើយត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងចក្រភពរ៉ូម នៅពេលដែលព្រាហ្ម
នៅឆ្នាំ 65 មុន គ.ស. បានដកហូតទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អាន់ទីយ៉ូកុស អាស៊ីអាទិកុស
ហើយបានបន្តយស៊ីរីយ៉ាទៅជាខេត្តមួយរបស់រ៉ូម។»

«អំណាចដ៏ល្បីល្បាញនេះក៏ត្រូវបានទៅក្នុងដីនៃប៊ីរ៉ូសុទ្ធច ហើយបំផ្លាញវាផងដែរ។
រ៉ូមបានក្លាយជាទំនាក់ទំនងជាមួយប្រជាជនរបស់ពួកគេ គឺជនជាតិយូដា ដោយសម្បជនធាតុ
នៅឆ្នាំ មុន គ.ស. 162 ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនេះទៅ៖
វាបានកាន់កាប់ទីតាំងដ៏សំខាន់មួយនៅក្នុងប្រតិទិននៃនាយ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ
វាមិនបានទទួលយកតាមការយល់ឃើញដោយការឈ្នះសង្គ្រាមពិតប្រាកដរហូតដល់ឆ្នាំ
មុន គ.ស. 63 ទេ; ហើយបន្ទាប់មកក៏បានកើនឡើងតាមរបៀបដូចតទៅនេះ។ Uriah
Smith, Daniel and Revelation, 259.

ខាងលើនៃទៀតដែលដានីយ៍លេខប្រាំពីរក្នុង «ដីដ៏រុងរឿង» គឺនៅក្នុងខាងលើស្រីមួយ។

គាត់នឹងចូលទៅក្នុងស្រុកដ៏រុងរឿងផងដែរ ហើយប្រទេសជាច្រើននឹងត្រូវផ្ដួចផ្ដើម
ប៉ុន្តែប្រទេសទាំងនេះនឹងរួចផុតពីដៃរបស់គាត់ គឺ អង្គរ ម៉ូអាប
និងមជ្ឈិមភាគនៃក្រុងចៅអ័រម៉ូន។ ដានីយ៍លេខ 11:41។

ជាការពិត ខ ៤១ តាមបន្ទាប់ពីខ ៤០ ហើយខ ៤០ ចាប់ផ្ដើមដោយពាក្យថា
«ហើយនៅពេលចុងបញ្ចប់»។ នៅក្នុងសង្ខេបនៃ The Great Controversy បងស៊ី White
កំណត់ឆ្នាំ 1798 ថា «ពេលចុងបញ្ចប់» ដូចនេះ ខ ៤១ កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណបុរេគុ
តិសាស្ត្រដែលកើតមានបន្ទាប់ពីពេលចុងបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798។

«ប៉ុន្តែនៅក្នុងគ្រាចុងបញ្ចប់» ព្យាយាមមានប្រសាសន៍ថា
«មនុស្សជាច្រើននឹងរត់ទៅមក ហើយចំណេះដឹងនឹងត្រូវបានបង្កើនឡើង»។

ដានីយ៍លែ 12:4.... ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1798 មក សៀវភៅដានីយ៍លែត្រូវបានបោះពុម្ព
ចំណេះដឹងអំពីទំនាយបានកើនឡើង
ហើយមនុស្សជាច្រើនបានប្រកាសសារដ៏ឧឡារិកអំពីការជំនុំជម្រះដល់ជិតមកដល់»។ The
Great Controversy, 356.

ទឹកដីដ៏រុងរឿងនៃកូនខ្មែរស្រីបង្អួច
មិនមែនជាបុរាណតាមន័យគ្រប់គ្រាន់ពីអតីតកាលទេ
ប៉ុន្តែជាបុរាណតាមន័យទំនើបខាងវិញ្ញាណ។
សហរដ្ឋអាមេរិកគឺជាបុរាណតាមន័យទំនើបខាងវិញ្ញាណ ហើយខ្មែរស្រីបង្អួចកំពុងកំណត់សម្គាល់
គោលអំពីច្បាប់ចុងអាទិត្យដល់នឹងមកដល់កូនពលរដ្ឋនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។

ប៉ុន្តែ អ្វីដែលខាងវិញ្ញាណមិនមែនមកមុនទេ គឺអ្វីដែលខាងធម្មជាតិមកមុន;
ហើយបន្ទាប់មក ទើបជាអ្វីដែលខាងវិញ្ញាណ។ ១ កូរិនថូស 15:46។

ច្បាប់ចុងអាទិត្យនេះត្រូវបានកំណត់ជាបុរាណដោយខ្មែរស្រីបង្អួច ពីព្រោះ
«បុរេគុតិសាស្ត្រជាច្រើនដែលបានកើតឡើង» ក្នុងការបំពេញតាមដានីយ៍លែ ១១
និងត្រូវបានរៀបចំឡើងវិញ។ ខ្មែរស្រីបង្អួចខ្មែរស្រីបង្អួច នៅក្នុងចុងក្រោយ
កំណត់ច្បាប់ចុងអាទិត្យនេះនៃសៀវភៅ និងនាំទៅដល់ច្បាប់ចុងអាទិត្យ។

សុតច្បាប់ចុងអាទិត្យនេះត្រូវបានកំណត់ជាបុរាណដោយខ្មែរស្រីបង្អួច ក៏ដូចជាសុតច្បាប់ចុងអាទិត្យ
ដែលត្រូវបានបំពេញដោយសុតច្បាប់ចុងអាទិត្យ អាន់ទីយ៉ូកូស ម៉ាញូស
និងសុតច្បាប់ចុងអាទិត្យនៃវិញ្ញាណបុរេគុតិសាស្ត្រ។ ដំបូង ជាមិត្តភក្តិប្រឆាំងនឹងច្បាប់ចុងអាទិត្យដែលជាចំណុច
ណាមួយនៃបុរេគុតិសាស្ត្រដែលនាំទៅកាន់ច្បាប់ចុងអាទិត្យដល់នឹងមកដល់កូនពលរដ្ឋនេះ។

ខ្មែរស្រីបង្អួចកំណត់អត្ថបទវិញ្ញាណបុរេគុតិសាស្ត្រនៃច្បាប់ចុងអាទិត្យរបស់មួយនៃប្អូនប្អូនពាន់នាក់
ពីព្រោះខ្មែរស្រីបង្អួចកំណត់អត្ថបទវិញ្ញាណការដ្ឋានលំដាប់សហភាពស្បៀងនៃឆ្នាំ 1989
ហើយខ្មែរស្រីបង្អួច
កំណត់អត្ថបទវិញ្ញាណច្បាប់ចុងអាទិត្យដល់នឹងមកដល់កូនពលរដ្ឋនេះ។

ព្រះគ្រីស្ទបានសង្កត់ធ្ងន់លើខ្មែរស្រីបង្អួច ដោយផ្ទុយនឹងខ្មែរស្រីបង្អួចនិងខ្មែរស្រីបង្អួច
និងខ្មែរស្រីបង្អួចជាមួយនឹងខ្មែរស្រីបង្អួច។
ការយល់ដឹងដោយផ្ទាល់ទៅកាន់ដំណើរដ៏រុងរឿងតាមអកុសល
ដែលជាបុរាណតាមន័យទំនើបខាងវិញ្ញាណនៃកូនខ្មែរស្រីបង្អួច
គឺជាចុងបញ្ចប់នៃខ្មែរស្រីបង្អួចនេះ ហើយខ្មែរស្រីបង្អួចគឺជាចំណុចចាប់ផ្តើម។

ដូចដែលព្រះគ្រីស្ទបានធានាថា
ខ្មែរស្រីបង្អួចមានទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ជាមួយខ្មែរស្រីបង្អួច ដូចនេះផងដែរ
ខ្មែរស្រីបង្អួចមានទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ជាមួយខ្មែរស្រីបង្អួច។ ពាក្យសម្តីនៃកូនខ្មែរស្រីបង្អួចថា
«លិចលង់ ហើយឆ្ងល់កាត់» គឺជាបុរាណតាមន័យទំនើបខាងវិញ្ញាណនៃកូនខ្មែរស្រីបង្អួច
«លិចលង់ ហើយឆ្ងល់កាត់» នៅក្នុងខ្មែរស្រីបង្អួច។
យុលានេះមាននៅក្នុងបទគម្ពីរតម្លៃកម្ពុជានៃទៀតប៉ុណ្ណោះ
ប៉ុន្តែត្រូវបានបកប្រែខុសបន្តិចពីខ្មែរស្រីបង្អួច និងខ្មែរស្រីបង្អួច។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ
វានៅតែជាបុរាណតាមន័យទំនើបខាងវិញ្ញាណ។

ហើយគាត់នឹងឆ្ងល់កាត់ស្រុកយូង; គាត់នឹងជន់លិច ហើយហូរឡើងលើ,
គាត់នឹងឈានដល់សូម្បីតែកែវ; ហើយការលាតសន្ធឹងនៃសុលាបរបស់គាត់
នឹងពេញពាសទទឹងដ៏រស់ឡើង ឱ អ៊ីម៉ានូអែល។ អសោយ 8:8។

ពាក្យរបស់អសោយថា «លិចហូរហើយឆ្ងល់កាត់»
មានន័យដូចគ្នានឹងពាក្យនេះខ្លីៗថា «លិចហូរ ហើយឆ្ងល់កាត់»
និងនេះខ្លីៗស្របថា «លិចហូរ ហើយឆ្ងល់កាត់»។ លើសពីនេះទៀត ខ្លាំងបំផុតនៃសុទ្ធតក
កំពុងពិពណ៌នាអំពីការវាយបុរាណវិស្វកម្មចេញពីខាងជើងទៅលើសុតចេញពីខាងត្បូង។
នេះក្នុងអសោយ សុតចេញពីអាស៊ីខាងជើង គឺសន្តោសវិប កំពុងវាយបុរាណវិស្វកម្ម
ដល់ជានគរខាងត្បូងរបស់អ៊ីស្រាអែល។ នេះក្នុងខ្លីៗ អាន់ទីយ៉ូគុស ម៉ាញ៉ូស
សុតចេញពីខាងជើងនៃអាណាចក្រសាលេអ៊ុយស៊ីដ កំពុងវាយបុរាណវិស្វកម្មខាងត្បូងគឺអេហ្សីប។
នេះក្នុងខ្លីៗស្រប សុតចេញពីខាងជើង គឺអំណាចសមុតចេញពី
ដល់មានទទួលរូបសុលាបមួយនេះខ្លីៗខ្លីៗស្រប
កំពុងវាយបុរាណវិស្វកម្មដល់និយមខាងត្បូងគឺសហភាពសូវៀត។ ខ្លីៗទាំងនេះតំណាងឲ្យរចនា
សម្ព័ន្ធព្យាករណ៍ដូចគ្នាមួយនៃមូលដ្ឋានរវាងសុតចេញពីខាងជើង និងសុតចេញពីខាងត្បូង
ហើយក្នុងខ្លីៗ សុតចេញពីខាងជើង «លិចហូរ ហើយឆ្ងល់កាត់»។

សក្ខីកម្មរបស់អសោយ និង ខ ១០ ទាំងពីរ សម្គាល់ថា
នេះពេលដែលសុតចេញពីខាងជើងវាយបុរាណវិស្វកម្ម
គាត់បានឈប់មុនពេលចូលទៅក្នុងរាជធានីនៃគរខាងត្បូង។
សណ្តោងវិបបាននាំសង្គ្រាមរបស់គាត់មកដល់ជញ្ជាំងក្រុងយេរូសាឡឹម
ហើយមិនលើសពីនេះទៀតឡើយ។ នេះឆ្នាំ ២១៩ មុន គ.ស. អាន់ទីយ៉ូគុស ម៉ាញ៉ូស
បានមកដល់ព្រំដែននៃអេហ្សីប ហើយបានឈប់។ បន្ទាប់មក គាត់បានចាញ់សង្គ្រាមរវាង
ដល់បានកើតឡើងពីឆ្នាំក្រោយមក គឺឆ្នាំ ២១៧ មុន គ.ស.។
សណ្តោងវិបបានមកដល់ជញ្ជាំងក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយបានចាញ់សង្គ្រាម
ដោយសារព្រះបាទអន្តក្រាគមន៍។

ដូចនេះ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលអំពីសុតចេញពីអាស៊ីថា
គាត់មិនគួរចូលមកក្នុងទីក្រុងនេះឡើយ ក៏មិនគួរបាញ់ព្រួញមួយនេះទីនេះដែរ
ក៏មិនគួរមកនៅចំពោះមុខវាដោយកាន់ខ្លាំងឡើយ
ក៏មិនគួរលើកទ័ពវាយបុរាណវិស្វកម្មទៅនឹងវាដែរ តាមផ្លូវដែលគាត់បានមក
គាត់នឹងត្រឡប់ទៅវិញតាមផ្លូវដែលនោះ
ហើយមិនគួរចូលមកក្នុងទីក្រុងនេះឡើយ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។
ដូច្នេះនឹងការពារទីក្រុងនេះ ដើម្បីសង្គ្រោះវា ដោយយល់ដឹងខ្លួនយើងផ្ទាល់
និងដោយយល់ដឹងដទៃ ជាអ្នកបម្រើរបស់យើង។ ហើយនេះយប់នោះ ទេវតារបស់ព្រះ
អម្ចាស់បានចេញទៅវាយសម្លាប់នេះក្នុងជំរប់របស់ពួកអាស៊ីចំនួនមួយនៃបំបែកសិ
បប្បវត្តន៍នាគ; លុះពេលមនុស្សទាំងឡាយក្រោកឡើងពីព្រឹកឡើង មើល
នោះសុទ្ធតកដែលសាកសពទាំងអស់។ ដូចនេះ សានហ្សែប សុតចេញពីអាស៊ី ក៏ចាកចេញទៅ
ហើយត្រឡប់វិញទៅស្ថានកន្លែងនីមួយៗ ហើយក៏មានឡើងថា
ខណៈដែលគាត់កំពុងថ្វាយបង្គំនេះក្នុងវិហាររបស់នីស្សុក ជាព្រះរបស់គាត់
អាដ្ឋាមលេកេ និងសាវេរី ជាបុត្ររបស់គាត់ បានបុរាណវិស្វកម្មដោយដាវ;
ហើយពួកគេបានរត់ចេញទៅក្នុងស្រុកអាមនេរី។ រួចអសោយហ្វូន ជាបុត្ររបស់គាត់
បានស្វែងរកជួយជំនួសគាត់។ ២ ពង្សាវតារក្នុងគុរ ១៩:៣២-៣៧។

នៅឆ្នាំ ១៩៨៩ ស្ថិតិចេតនាដើមមានបោះកប់ហត្ថលេខាសហគមន៍ស្បៀងនៅ
ប៉ុន្តែតែតែមិនមានយកលុះរាជធានីនៃសហគមន៍ស្បៀងឡើយ។
បុរសស្រីនៅតែរើសមាំ។ សង្គមមហាបុរស
ដល់ត្រូវបានផ្ទេរជាតំណាងមុននៅក្នុងខ ១១ និង ១២ គឺជាសង្គមមហាបុរស
ដល់ត្រូវបានផ្ទេរជាតំណាងមុនដោយការផ្តល់លំកងទ័ពរបស់សន្តោករឹប
និងការស្តាប់របស់គាត់ជាបន្តបន្ទាប់
ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណដ៏យធម្មនៈមួយសម្រាប់ស្ថិតិចេតនាតុប្បង គឺយូដា
ក្នុងសាក្សីកម្មរបស់សន្តោករឹប និងមហាបុរស ក្នុងសាក្សីកម្មរបស់អាន់ទីអ៊ូកុស
ម៉ាញូស។

ខទីដប់ផ្តល់នូវការតភ្ជាប់ដោយផ្ទាល់ទៅកាន់ខសស៊ែប
ហើយខទីដប់ប្រាំមួយផ្តល់នូវការតភ្ជាប់ដោយផ្ទាល់ជាមួយខសស៊ែបមួយ។
ខទីដប់ដល់ខទីដប់ប្រាំមួយតំណាងឲ្យបុរសតុតិសាស្ត្រចាប់ពីឆ្នាំ 1989
រហូតដល់ចុះហប់ថ្ងៃអាទិត្យ។
ខនេះតំណាងឲ្យបុរសតុតិសាស្ត្រដែលលាក់កំហាំងមួយនៅក្នុងខសស៊ែប
ដល់ចាប់ផ្តើមដោយការរំលាយរបស់សហគមន៍ស្បៀងនៅឆ្នាំ 1989
ហើយបន្តរហូតដល់ចុះហប់ថ្ងៃអាទិត្យ។ ខទីដប់ក៏តភ្ជាប់ដោយផ្ទាល់នូវ «បុរសពីរដង»
នៃលើវិស័យ 26 ទៅនឹងបុរសតុតិសាស្ត្រដែលលាក់កំហាំងនោះផងដែរ ប៉ុន្តែបែន្ទាន់នៃសេចក្តី
ពិតនោះស្ថិតនៅក្នុងអំឡុងពេលដ៏យូរដែលកំពុងលើកបង្ហាញនៅទីនេះ។

នៅក្នុងបុរសតុតិសាស្ត្ររបស់ពួក Millerite
មានការជម្រុញនៃសំខាន់ៗដ៏បួងក្នុងចំណោមការជម្រុញនៃសំខាន់ៗប្រាំមួយនៅក្នុងចលនា
Adventism ទាក់ទងនឹងការកំណត់អត្តសញ្ញាណតួរនៃក្បួនរួមក្នុងឡើង
ហើយការជម្រុញនោះគឺអំពីថា
ពួកចោរលួសនៃនៅក្នុងខទីដប់បួនតំណាងឲ្យអុនកណ៍។ ពួកប្បត្តិស្ថានមានកាន់ថា
ពួកនោះតំណាងឲ្យ Antiochus Epiphanes ហើយពួក Millerite
មានកំណត់អត្តសញ្ញាណពួកនោះថាជាក្បួនរួម។ ក្នុងការជម្រុញនោះចុងក្រោយនៃ
Adventism ទាក់ទងនឹងការកំណត់អត្តសញ្ញាណតួរនៃក្បួនរួម
ក៏ជាការជម្រុញនៃអំពីពួកចោរលួសនៃនៅក្នុងខទីដប់បួនផងដែរ។ ក្រុមមួយ
ដល់តំណាងដោយពួក Millerite កំពុងតែរក្សាការយល់ដឹងមូលដ្ឋានរបស់ពួក Millerite
ដល់ត្រូវបានអនុម័តដោយព្រះវិញ្ញាណនៃនាយ។

«ខ្ញុំបានឃើញថា តារាងឆ្នាំ 1843 ត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់
ហើយថា វាមិនគួរត្រូវបានកែប្រែឡើយ; ថា
គួលខេទាំងនោះគឺដូចដល់ទ្រង់ប្រាថ្នាឲ្យវាជាយ៉ាងនោះ; ថា
ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ស្ថិតនៅលើវា ហើយបានលាក់កំហាំងមួយនៅក្នុងគួលខេខុលៈៗ
ដូចនេះគ្មានអុនកណ៍អាចមើលឃើញវាបានឡើយ
រហូតទាល់តែព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ត្រូវបានដកចេញ»។ Early Writings, 74.

តារាងដ៏ស្មុគស្មាញនោះកំណត់អត្តសញ្ញាណវិវាទនោះដោយសេចក្តីកំណត់ឆ្នាំ 164 មុន
គ.ស.

«១៦៤ ការស្តាប់របស់អង់ទីយ៉ូកុស អពើជានសេ ដល់ជាការពិតហើយ
មិនមានឈរឡើងប្រឆាំងនឹងព្រះអង្គតម្កល់នៃអង្គតម្កល់ទាំងឡាយឡើយ
ព្រោះគាត់បានស្តាប់ទៅ ១៦៤ ឆ្នាំ

មុនពេលដល់ព្រះអង្គគម្ពីរនៃអង្គគម្ពីរទាំងឡាយបុរសូត្រ។»

ការយល់ដឹងអំពីការជម្រុញនោះនោះលើផ្ទាំងបរិសុទ្ធនៃ
តំណាងឲ្យសច្ចក្នុងពិភពមួយគត់ដែលបានតំណាងលើផ្ទាំងបរិសុទ្ធនៃ
ដល់មិនបានផ្សព្វផ្សាយពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
ដោយធុរៈវិជ្ជាចន្ទៈ វាកំណត់សញ្ញាសម្រាប់មួយ មិនមែននៃប្រវត្តិសាស្ត្រព្រះគម្ពីរ ទេ
ប៉ុន្តែនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ Advent ហើយ «វាមិនគួរឱ្យមានកំហុសឡើយ» ពីព្រោះការជម្រុញ
នោះនោះកំណត់អត្ថបទសញ្ញាណអំពីរបៀបដែលនិមិត្តភាពយោគាណាមួយបានបង្កើតឡើង។
ការបដិសេធសច្ចក្នុងពិភពមួយដូច្នេះនោះ គឺជាការបដិសេធក្នុងពេលវេលាមួយនៃសិទ្ធិអំណាច
នៃការគាំទ្ររបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ចំពោះផ្ទាំងបរិសុទ្ធនៃ។

“ការបោះបង្គោលចុងក្រោយបង្អស់របស់សាតាំង
គឺដើម្បីបង្កើនឲ្យសាក្សីរបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះក្រោយជាតិបុរសិទ្ធភាព។
‘ទីណាដែលគ្មាននិមិត្តភាព បុរាណនិងវិនាស’ (សូភាសិត 29:18)។
សាតាំងនឹងប្រព្រឹត្តដោយឆន្ទៈលុបចោល តាមរបៀបផ្សេងៗ
និងតាមរយៈក្នុងការផ្សេងៗ
ដើម្បីបង្កើនឲ្យសាក្សីរបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះក្រោយជាតិបុរសិទ្ធភាព។
វានឹងនាំយកនិមិត្តភាពក្នុងក្រោយចូលមក ដើម្បីបំបាត់
ហើយវានឹងលាយបញ្ចូលសច្ចក្នុងពិភពមួយសច្ចក្នុងពិភព
ដល់ចុងក្រោយនៃធម៌សុស្តីខ្មែរមហិមា
ដូច្នេះពួកគេនឹងចាត់ទុកអ្វីៗទាំងអស់ដែលមានឈ្មោះថានិមិត្តភាព
ថាជាបុរាណនៃភាពឆ្លុះបញ្ចាំងនិយម; ប៉ុន្តែ ព្រលឹងសុម្រោះគ្រប់
ដោយប្រៀបធៀបរវាងអ្វីៗក្នុងក្រោយ និងអ្វីៗពិត
នឹងអាចសម្រាប់ភាពខុសគ្នារវាងវាទាំងនោះបាន។” សាវ័ន្តនៃធម៌សុស្តី,
សង្ខេបទី 2, 78។

វិវាទចុងក្រោយនៃ «ពួកចោរនៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់អូស្ត្រាលី» គឺដូចគ្នានឹងវិវាទដំបូង
ហើយបើគ្មានការយល់ដឹងអំពីនិមិត្តភាពសញ្ញាដែលបង្កើតចក្ខុវិស័យនោះទេ
«បុរាណនិងវិនាស»។ ពួកគេ «វិនាស» ពីព្រោះពួកគេ
«ផ្សព្វផ្សាយនៃបន្ទាត់នៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះគ្មានបុរសិទ្ធភាព»។

ក្រុមមួយផ្សេងទៀតអះអាងថា សហគមន៍អាមេរិកគួរតែតំណាងថាជាពួកចោរ
ក្នុងខន្តប័ណ្ណ។ ក្រុមនោះមិនអាច ឬមិនព្រមយល់ឃើញថា អាន់ទីយ៉ូកុស ម៉ាញូស ក្នុងខន្តប័ណ្ណ
ដល់ខន្តប័ណ្ណ តំណាងឲ្យសហគមន៍អាមេរិកនោះទេ។
ដូចដែលពួកប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រមីឡូរ៉ាយបានអះអាងថា
ពួកចោរគឺជាអាន់ទីយ៉ូកុស នោះក្រុមដែលមិនព្រមយល់ឃើញ ក៏កំណត់ថា ពួកចោរជាអំណាច
(សហគមន៍អាមេរិក) ដែលគួរតែតំណាងជាមុនដោយអាន់ទីយ៉ូកុស។

ការវាយប្រហាររបស់សានខេបបេកលើយូដា ដែលបានឈានដល់រាជធានី គឺក្នុងយូសាឡិម
ហើយដែលបានបរាជ័យនោះ គួរតែដឹងដោយមិនមែនជាសានខេបបេ គឺជាសាក្សី។

ដូច្នេះឥឡូវនេះ សូមអូស្ត្រាលីសន្និដ្ឋានជាមួយនឹងម្ចាស់របស់ខ្ញុំ
គឺស្ថិតនៅស្ថានីយ៍ចុះ នោះខ្ញុំនឹងឲ្យសេចក្តីពន្យល់ដល់អូស្ត្រាលី
បុរសិទ្ធិខាងអូស្ត្រាលីអាចរកអូស្ត្រាលីសេដ្ឋកិច្ចលើវាបាន។ ដូច្នេះ តើអូស្ត្រាលីនឹងបង្កើន
ខមទ័ពម្នាក់ក្នុងចំណោមអូស្ត្រាលីបុរសិទ្ធិក្នុងបំណងរបស់ម្ចាស់ខ្ញុំបានដូចម្តេច
ហើយទុកចិត្តលើអំពើពុទ្ធដើម្បីបានទះចម្ការ និងពលសេរី? ឥឡូវនេះ

គឺឧត្តរឡើងមកទាស់នឹងទឹកនលងៃនេះ ដើម្បីបំផុសឲ្យ
 ដោយគុណពុទ្ធបញ្ញា ពុទ្ធបញ្ញាមានពុទ្ធបន្តទូលមកឧត្តរ
 «ចូរឡើងទាស់នឹងសុតនេះ ហើយបំផុសឲ្យចុះ»។ បន្ទាប់មក អលេឡើគីម កូនហ៊ីលតា
 និងសបេណា និងយ៉ូអា បាននិយាយទៅកាន់រ៉ាបសាគថា
 «សូមនិយាយជាភាសាស៊ីរីទៅកាន់អ្នកបម្រើរបស់លោកចុះ
 ដុបិតយើងឧត្តរយល់ភាសានោះ ហើយកុំនិយាយជាភាសាយូដាជាមួយយើងឧត្តរក្នុងកុរច
 កុរចចៀករបស់បុរាណជននៃនលងៃនលើកំពង់ឡើយ»។ ប៉ុន្តែ
 រ៉ាបសាគបាននិយាយទៅពួកគេថា
 «គឺម្ចាស់របស់ឧត្តរបានចាត់ឧត្តរមកនិយាយពាក្យទាំងនេះ
 តើទៅកាន់ម្ចាស់របស់អ្នក និងទៅកាន់អ្នកប៉ុណ្ណោះឬ? តើទ្រង់មិនបានចាត់ឧ
 ត្តរមកកាន់មនុស្សទាំងឡាយដល់អង្គុយនលើកំពង់នោះទេឬ
 ដើម្បីឲ្យពួកគេបើកភ្នែកឲ្យមើលមករបស់ខ្លួន
 ហើយដឹកទឹកនោះមករបស់ខ្លួនជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា?»។ រួចមក រ៉ាបសាគក៏ឈរឡើង
 ហើយសួរតែដោយសំឡេងខ្លាំងជាភាសាយូដា ហើយនិយាយថា
 «ចូរស្តាប់ពុទ្ធបន្តទូលរបស់សុតចេដ៍ធំ គឺសុតចេអាស៊ីរី»។ ២ ពង្សាវតារកុសត្វ 18:23-28។

រ៉ាបសាគ មិនបាននាំមកនូវពាក្យរបស់ខ្លួនទេ ប៉ុន្តែជាពាក្យរបស់សណេគរីប
 សុតចេអាស៊ីរី។ នៅក្នុង ដានីយ៉ែល ១១ ខ ៤០ សុតចេខាងជើង គឺជាអំណាចសុតចេហ្នាប
 ដល់នលើកលេចបញ្ចប់ ក្នុងឆ្នាំ ១៧៩៨ បានទទួលប្រសូលស្តាប់មួយ
 ដោយដៃនៃហ្វារ៉ង់មិនជឿពុទ្ធ គឺសុតចេខាងត្បូង។ ក្នុងខនេះ សុតចេខាងជើង
 នលើទីបំផុតបានសងសឹកវិញ ហើយបានដល់ចន្លោះខាងត្បូង (សហភាពស្វៀត) ក្នុងឆ្នាំ
 ១៩៨៩។ នលើកលេដលើសុតចេខាងជើងបានបំពេញកិច្ចការនោះ គាត់បាននាំមកជាមួយនូវ
 «រទេះចម្ការ ទាំងអ្នកជិះសេះ និងនាវាជាច្រើន»។ «រទេះចម្ការ និងអ្នកជិះសេះ»
 តំណាងឲ្យកម្លាំងយោធា ហើយ «នាវា» តំណាងឲ្យអំណាចសង្គ្រាមកិច្ច។
 និមិត្តសញ្ញាទាំងនោះកំណត់សហរដ្ឋអាមេរិកថាជាកងទ័ពតំណាងរបស់រដ្ឋសុតចេហ្នាប
 ក្នុងជ័យជម្នះឆ្នាំ ១៩៨៩ ដូចដែលបានកំណត់ទុកជាមុនដោយរ៉ាបសាគ។ អានទីយ៉ូកុស
 ម៉ាញស ក្នុងខ ១០ ដល់ ១៥ តំណាងឲ្យសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយដូចដែល William Miller
 បានកំណត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវថា ពាក្យ “also” ក្នុងខ ១៤
 បង្កើតឡើងនូវអំណាចថ្មីមួយដល់ចូលមកក្នុងនិទានទំនាយ នោះ «ពួកចោររបស់»
 ត្រូវតែកំណត់ឲ្យអំណាចមួយដល់ខុសពីទាំងសុតចេប៉ូតូមេនខាងត្បូង ឬអានទីយ៉ូកុស
 សុតចេខាងជើង ឬភីលីពនម៉ាសដ្វេន។

«សុតចេនិទានខាងត្បូង» ក្នុងខនេះ ដោយឥតមានការសង្ស័យណាមួយ មានន័យថា
 សុតចេនិទានអេស៊ីប; ប៉ុន្តែ «ពួកចោររបស់» ប្រែជាជនរបស់អ្នក មានន័យដូចសុតចេ
 នោះ បុរាណជនលើកលេដលើសុតចេគឺសង្គមសម្រាប់មនុស្សខ្លះ។
 ថាវាមិនអាចមានន័យដល់ អានទីយ៉ូកុស ឬសុតចេណាមុនកាន់ស៊ីរី បានឡើយ
 នោះជាការច្បាស់លាស់;
 ពីព្រោះទេវតាបានកំពុងមានបន្តទូលអំពីគាត់នោះអស់ជាច្រើនខមុននេះ
 ហើយឥឡូវនេះមានបន្តទូលថា «ទាំងពួកចោររបស់» ប្រែជាជនរបស់អ្នកផង ជាដើម
 ដល់បញ្ចប់យ៉ាងច្បាស់ថា សំដៅទៅលើជាតិសាសន៍មួយផ្សេងទៀត។
 ឧត្តរនឹងទទួលស្គាល់ថា អានទីយ៉ូកុស បុរាណជនបានប្រាប់ពួកយូដាផងដែរ; ប៉ុន្តែ
 គឺការនេះអាច «ស្តាប់នានិមិត្ត» បានដោយរបៀបណា ខណៈដែល អានទីយ៉ូកុស
 មិនត្រូវបានរៀបរាប់នលើកនលើកណាមួយក្នុងនិមិត្តថា
 បានបុរាណជនអំពីបុរាណនោះឡើយ; ដុបិតគាត់ស្ថិតក្នុងអំឡុងពេលត្រូវបានហៅថា

នគរក្រិក ក្នុងនិមិត្តរូបនោះ។ ម្យ៉ាងទៀត «ដើម្បីស្តាប់និមិត្តរូប»
ត្រូវតែមានន័យថា ផ្លូវចិត្តបុរាណ ឲ្យពេញលេញ ឬបំពេញនិមិត្តរូបនោះ។» William Miller,
Miller's Works, Lecture 6, 89.

«អង់ទីអ៊ូកុស»

ជាឈ្មោះមួយដែលស្តាប់ទៅដូចជាជំនឿច្រើននៃកុរុក្រិកស្តីពីសិរីរាជ្យនៃសិរីរាជ្យ។
ស្តាប់និមិត្តរូបនៃកុរុក្រិកនោះគឺ សិរីរាជ្យ និកាទីរ
ហើយនៅក្នុងបញ្ញត្តិស្តីពីសិរីរាជ្យនេះទាំងមូល
មានស្តាប់ចំនួនបួនហើយពីមុនប្រាំមួយដល់សាមសិបអង្កត។ ក្នុងចំណោមស្តាប់ទាំងនោះ
មានចំនួនអង្កតមានចំនួនយកឈ្មោះ «អង់ទីអ៊ូកុស» ដូចជាសម្តាប់ចំណាប់ជាច្រើនដែល
រើសយកនាមរាជ្យនៃពេលក្នុងក្រុងរាជ្យនៃសិរីរាជ្យជាសម្តាប់ចំណាប់។
សម្តាប់ចំណាប់ទាំងអស់សុទ្ធជា «អង់ទីគ្រីស្ទ» ដែលមានន័យថា «ប្រឆាំងនឹងព្រះគ្រីស្ទ»។
ពាក្យ «អង់ទី» មានន័យថា «ប្រឆាំងនឹង»។ ក្នុងនាមជាអង់ទីគ្រីស្ទ
ពួកគេបានយកឈ្មោះរបស់បុព្វបុរសខាងវិញ្ញាណរបស់ពួកគេ គឺសាតាំង។ ទាំងសាតាំង
និងសម្តាប់ចំណាប់ ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុងការបំផុសគំនិតថាជាអង់ទីគ្រីស្ទ។

«ការបុគ្គលិកក្នុងរូបនៃអនាគតសេចក្តី
ក្នុងការបន្តអនុវត្តការបោះបង្គោលនៃគាត់បានចាប់ផ្តើមនៅស្តាប់ស្តាប់
នឹងបន្តបុគ្គលិកក្នុងការនាំក្នុងក្នុងចំណោមការមិនស្តាប់បង្គាប់។» Testimonies,
volume 9, 230.

សម្តាប់ចំណាប់មុនគេជាតំណាងរបស់សាតាំង
ហើយដូចនេះគាត់ទាំងអស់គ្នាសុទ្ធជាប្រឆាំងនឹងព្រះគ្រីស្ទ
ហើយដោយហេតុនេះពួកគាត់គឺជា «អង់ទីគ្រីស្ទ»។
នៅពេលពួកគាត់ទទួលយកតំណាងជាសម្តាប់ចំណាប់ ពួកគាត់ផ្ទុកនូវរើសនាមមួយ
ហើយក្រុមជាតំណាងរបស់សាតាំងនៅលើផែនដី។

«ដើម្បីបិទនាហ្មឺននូវផលប្រយោជន៍ និងកិត្តិយសខាងលោកីយ
ព្រះវិហារត្រូវបាននាំឲ្យស្រវឹងរកការពេញព្រះទ័យ
និងការគាំទ្រពីមនុស្សផ្សេងៗនៅលើផែនដី; ហើយដោយមានបដិសេធព្រះគ្រីស្ទដូចនេះ
នាងត្រូវបានបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យចុះចូលស្រមៃគ្រប់ចំពោះអុនកំណាចរបស់សាតាំង
គឺបីសតវត្សរ៍ទីក្រុងរ៉ូម»។ The Great Controversy, 50.

តាមរយៈកិច្ចការរបស់ពួកគេ អុនកំណាចគ្នានឹងស្តាប់ពួកគេ
ហើយសម្តាប់ចំណាប់ទាំងឡាយក៏បន្តបុរេវិវត្តកិច្ចការដូចគ្នានឹងសាតាំងផងដែរ។

«តាមរយៈសម្តាប់ចំណាប់នៃក្រុងរ៉ូម
កិច្ចការដូចគ្នានោះត្រូវបានបន្តផ្ទុកនូវទិន្នន័យលើផែនដី
ដូចដែលបានផ្ទុកនូវក្នុងទីលានស្តាប់ស្តាប់
មុនពេលការបញ្ចេញមុចាស់អំណាចនៃភាពងងឹតចេញ។
សាតាំងបានស្រវឹងរកក្រៃវែងយ៉ាងណាដែលស្តាប់ព្រះនៅស្តាប់ស្តាប់
ហើយផុតពីសេចក្តីស្រឡាត់ស្រឡាយរបស់ខ្លួនឯង។ វាបានលើកសេចក្តីនិច្ចន័យរបស់
ខ្លួនឲ្យខ្ពស់ជាងសេចក្តីនិច្ចន័យរបស់ព្រះអុនកំណាចរបស់ខ្លួន
ហើយដាក់ឆន្ទៈរបស់ខ្លួនឲ្យលើផែនដីឆន្ទៈរបស់ព្រះយេស៊ូវ ហើយដោយវិធីនេះ
វាបានប្រកាសដោយន័យជាក់ស្តែងថា ព្រះអាចខុសបាន។
សម្តាប់ចំណាប់ក៏ដើរតាមផ្លូវដូចគ្នានេះដែរ

ហើយដោយអះអាងអំពីភាពមិនច្រើនសម្រាប់ខ្លួនឯង
គាត់ស្រវឹងរកស៊ីសម្បូរក្នុងយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ព្រះឱ្យស្របតាមគំនិតរបស់ខ្លួន ដោយគិតថា
ខ្លួនមានសមត្ថភាពក្នុងការកំលាំងដល់គាត់គិតថាខ្លួនយឺតយ៉ាវនៅក្នុងច្បាប់
និងបទបញ្ជារបស់ព្រះអម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី។ តាមន័យជាក់ស្តែង
គាត់និយាយទៅកាន់ពិភពលោកថា
ខ្ញុំនឹងផុតចេញពីច្បាប់ដ៏ល្អប្រសើរជាងច្បាប់របស់ព្រះយេស៊ូវដល់អ្នករាល់គ្នា។
នេះជាការប្រមាថដ៏ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតទៅលើព្រះនៃស្ថានសួគ៌!» Signs of the Times,
November 19, 1894.

ទោះបីជា សលេយ្យេកុស នីកាទ័រ បានបង្កើតអាណាចក្រសលេយ្យេស៊ីតក៍ដោយ
ក្នុងគ្រឹះស្ថាននៃបុរាណប្រាសាទដោយបានផ្ទេរនិមិត្តរូបនាម "អាន់ទីយ៉ូកុស"
ដើម្បីបំភ្លឺពីភាពតិចតួច មិនមែនដល់សលេយ្យេកុសទេ ប៉ុន្តែដែលឪពុករបស់គាត់។
ឪពុករបស់សលេយ្យេកុស គឺអាន់ទីយ៉ូកុស ជាអភិជនមុនគេ
និងជាមេដឹកនាំក្នុងការប្រមូលប្រជុំសត្វចេតិយ ភីលីព ទី២ នៃម៉ាសេដូន
ដែលជាបិតារបស់អាឡិចសាន់ដ័រ មហាក្សត្រ។ ឋានៈជាអភិជន និងបុរាណប្រាសាទ
បានជួយបង្កើតមូលដ្ឋានសម្រាប់ក្នុងការទទួលបានឈ្មោះរបស់សលេយ្យេកុសផ្ទាល់
និងការឡើងកាន់អំណាចជាបន្តបន្ទាប់របស់គាត់ បន្ទាប់ពីមរណភាពរបស់អាឡិចសាន់ដ័រ
មហាក្សត្រ។

នគរបស់សលេយ្យេកុសបានបង្កើតឡើង នៅពេលដែលគាត់បានគ្រប់គ្រងតំបន់ប៊ីកុន
ដ៏ធំលំដាប់តំបន់ប្លូននៃនគរបស់អាឡិចសាន់ដ័រ។
រួមក្នុងនោះយកអំណាចភូមិសាស្ត្រប៊ីដនៃ ដើម្បីកាន់កាប់ការគ្រប់គ្រង
និងក្រុមហ៊ុនជាសត្វចេតិយខាងជើង។ នៅពេលសលេយ្យេកុសបានធានាការគ្រប់គ្រងខាងកើត
ខាងលិច និងខាងជើងហើយ
គាត់ក៏បានក្រុមហ៊ុនជាសត្វចេតិយខាងជើងនៅក្នុងស្ថានភាពបុរាណប្រាសាទ
ហើយរាជធានីរបស់គាត់គឺទីក្រុងហាប៊ីឡូន។
សត្វចេតិយនៃក្នុងចំណោមសត្វចេតិយបន្ទាប់ៗបានផ្ទេរនិមិត្តរូបនាម "Antiochus"
នៅពេលពួកគេឡើងកាន់បល្ល័ង្កខាងជើង
ដើម្បីបំភ្លឺពីភាពដ៏ល្អប្រសើរនៃយោធារបស់ពួកគេ។
ភាពស្របគ្នានេះដោយស្រួលមើលឃើញ បុរសនិមិត្តរូបអ្នកផ្ទេរនិមិត្តរូប
ប្រើអ្នកមិនមើលទេ នោះអ្នកក៏មិនឃើញដែរ។

ឈ្មោះ «Antiochus» (Ἀντίοχος ជាភាសាក្រិក) មានបុរាណប្រាសាទពីភាសាក្រិក «anti»
(មានន័យថា «ប្រឆាំងនឹង» ឬ «ផ្ទុយពី») និង «ocheo» (មានន័យថា «កាន់កាប់» ឬ
«រកស៊ីទុកឱ្យស្ថិតស្ថេរ»)។ សត្វចេតិយខាងជើងបានផ្ទេរនិមិត្តរូបនេះនេះ
ដើម្បីបង្ហាញពីភាពតិចតួចនៃយោធារបស់ពួកគេធៀបទៅនឹងឪពុក ដូចដែលអង់ទីគ្រីស្ទ
(សត្វចេតិយបំបែកទាំងឡាយ) ផ្ទេរនិមិត្តរូបនេះនៅពេលពួកគេចាប់ផ្តើមគ្រប់គ្រង។
ដូចដែលសត្វចេតិយបំបែកទាំងឡាយជាតំណាងរបស់ឪពុករបស់ពួកគេ គឺអារក្ស ដូចនេះដែរ
Antiochus ទាំងឡាយនៃក្រុមហ៊ុន ក៏ជាបុរាណប្រាសាទរបស់ឪពុករបស់ពួកគេផងដែរ។
ក្នុងការអនុវត្តន៍នេះ Antiochus តំណាងឱ្យអ្នកតំណាងជំនួសរបស់ឪពុករបស់ពួកគេ។
អ្នកតំណាងជំនួសនៃអំណាចសត្វចេតិយបំបែកនៅឆ្នាំ 1989 គឺសហរដ្ឋអាមេរិក
ហើយសក្តិភាពខាងលោកិយគាំទ្រទំនាក់ទំនងរវាងអង់ទីគ្រីស្ទ គឺសត្វចេតិយ John Paul
II និង Ronald Reagan ក្នុងការងាររបស់ពួកគេដើម្បីផ្តល់អតីតសហភាពសូវៀត។

នៅក្នុងខនីបង់ដល់ខនីបង់បុរាណ ខនីមួយ
និងខនីចុងក្រោយមានសច្ចក្រឹតយោងដោយផ្ទាល់ទៅកាន់ខនីស្រីប
និងខនីស្រីបមួយ។ ខនីបង់តំណាងដោយផ្ទាល់ដល់ខនីស្រីប។
ខនីបង់បុរាណតំណាងដោយផ្ទាល់ដល់ខនីស្រីបមួយ។
ខនីនេះតំណាងឲ្យផ្ទុកនៃនាយរបស់ដានីយ៍លែដល់ទាក់ទងនឹងចុងចុងក្រោយ។

«សៀវភៅដៃស្រីប្រធានបិទក្បាលនោះ មិនមែនជាសៀវភៅវិវរណៈទេ
ប៉ុន្តែជាផ្នែកនៃនាយរបស់ដានីយ៍លែ ដល់ទាក់ទងនឹងចុងចុងក្រោយ។
ព្រះគម្ពីរមានព្រះបន្ទូលថា “ប៉ុន្តែ ឱ ដានីយ៍លែអើយ ចូរចិញ្ចឹមកុមារទាំងនេះ
ហើយបិទក្បាលសៀវភៅនេះ ទុករហូតដល់គ្រាចុងបញ្ចប់;
មនុស្សជាច្រើននឹងរត់ទៅរកមក ហើយចំណេះដឹងនឹងកើនឡើង” (ដានីយ៍លែ 12:4)។
នូវពេលសៀវភៅនោះត្រូវបានបើក ការប្រកាសក៏ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយថា
“ពេលវេលានឹងមិនមានទៀតឡើយ”។ (សូមមើលវិវរណៈ 10:6)។ ឥឡូវនេះ
សៀវភៅដានីយ៍លែត្រូវបានបើកគ្រាហើយ
ហើយការបើកសម្បជញ្ញដល់ព្រះគម្ពីរសុទ្ធបានប្រទានដល់យុវជន
និងមកដល់ដល់បុរាណដទាំងអស់នៃលំដាប់នៃដី។ ដោយការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
នឹងមានបុរាណដទាំងអស់ត្រូវបានរៀបចំឲ្យឈរមាំមួននៅក្នុងចុងចុងក្រោយ....»

«ក្នុងសាររបស់ទេវតាខនីមួយ មនុស្សត្រូវបានហៅឲ្យរួមបញ្ចូលគ្នា
គឺជាព្រះអ្នកបង្កកំណើតរបស់យើង ដល់បានបង្កកំណើតពិតពេញលេញ
និងអ្វីៗទាំងអស់ដល់នៃនៅក្នុងនោះ។
ពួកគេបានចង្អុលកិត្តិយសដល់សុចរិតប័ណ្ណរបស់សាសនាចក្រហាហ្វី
ដោយផ្សព្វផ្សាយក្រិកយុវជនរបស់ព្រះយេស៊ូវអស់បុរសិទ្ធភាព
ប៉ុន្តែនឹងមានការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងអំពីបុរាណបទនេះ»។ Selected Messages,
book 2, 105, 106.

នូវពេលចុងបញ្ចប់នៃឆ្នាំ ១៩៨៩ ខនីបង់បុរាណចុងក្រោយនៃដានីយ៍លែ ជំពូក ១១
តំណាងឲ្យ «ផ្ទុកនៃនាយរបស់ដានីយ៍លែ ដល់ទាក់ទងនឹងចុងចុងក្រោយ»។
នេះត្រូវបានទទួលស្គាល់នូវពេលវេលាស្រីប្រធានបិទក្បាលនូវពេលវេលានោះ
ហើយការបើកក្បាលនោះបានបង្កកំណើតការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងអំពី
«ការបង្កកំណើតសុចរិតសម្បជញ្ញ
ដល់ផ្សព្វផ្សាយក្រិកយុវជនរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្មានបុរសិទ្ធភាព»។ អាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា
តែងតែបង្ហាញចុងបញ្ចប់ដោយចាប់ផ្តើមពីដើមកំណើត
ហើយដំណើរការសាកល្បងដល់បានចាប់ផ្តើមនូវឆ្នាំ ១៩៨៩
ត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីបង្កកំណើតអ្នកចង្អុលបង្កកំណើតបុរាណទេ។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា «ដានីយ៍លែអើយ ចូរទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នកចុះ
ដុបពិភាក្សាទាំងនេះត្រូវបានបិទទុក ហើយបោះត្រាទុករហូតដល់ពេលចុងបញ្ចប់។
មនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវបានសំអាត ហើយផ្សព្វផ្សាយស ហើយត្រូវបានសាកល្បង
ប៉ុន្តែមនុស្សអាក្រក់នឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់
ហើយក្នុងចំណោមមនុស្សអាក្រក់នោះ គ្មានអ្នកណាម្នាក់នឹងយល់ទេ
ប៉ុន្តែពួកអ្នកបុរាណនឹងយល់»។ ដានីយ៍លែ 12:9, 10

ឥឡូវនេះ យើងកំពុងស្ថិតនៅក្នុងដំណាក់កាលចុងក្រោយនៃដំណើរការសាកល្បងនោះ
ពីព្រោះធម្មនោះអំពីពួកចោរ នៅដើមកំណើតនៃអាដវនេទីសម័យ

កំពុងត្រូវបានផ្ទេរឱ្យយើងមុតងទៀតឡើយនេះ។ ការកំណត់ថាពួកចំរើន គឺជាសហរដ្ឋអាមេរិក នោះមានន័យថា កំពុងកំណត់អង្គធាតុសង្គមជាពួកចំរើន។ នេះគឺជាមូលដ្ឋានដូចគ្នាបេះបិទនៃពួកមីឡូនវ៉ាយ និងពួកហ្សូតស្តេតង។

នៅចុងបញ្ចប់នៃផែនការសាកល្បង ដូចជានៅដើមដំបូងនៃផែនការសាកល្បង ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1989 សក្តានុពលនៃព្រះយេស៊ូ បរិក្ខត្យា «ផ្នែកនេះនឹងនាំយកមកនូវយុទ្ធសាស្ត្រ ដល់ទាក់ទងនឹងចុងក្រោយ» មុតងទៀត។ នៅឆ្នាំ 1989 វាបានចុងក្រោយបំផុតនៃយុទ្ធសាស្ត្រនេះ ជំពូក 11 ហើយនៅពេលបញ្ចប់ វាគឺជាបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រលាក់កំហែងនៃខ្លឹមសារ 40 ដែលត្រូវបានកំណត់ជានិមិត្តរូបដោយខ្លឹមសារ 10 ដល់ខ្លឹមសារ 16។

យើងនឹងបន្តការពិចារណាសម្រាប់យើងអំពីបន្ទាត់ទាំងបួននៃវិទ្យាសាស្ត្រនៃសាសនាអាដរនេទីស្ត នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

វិទ្យាសាស្ត្រនៃចំណេះដឹងវិទ្យាទាំងបួននេះ

បង្ហាញឱ្យយើងឃើញវិទ្យាទាំងបួននេះដោយចំណេះដឹងវិទ្យាទាំងបួននេះ។

យើងនឹងប្រើវិទ្យាសាស្ត្រ និងវិទ្យាទាំងបួននេះ ដើម្បីដាក់តួនាទីនៃវិទ្យាសាស្ត្រនេះទៅក្នុង ខណៈដែលយើងបកស្រាយធាតុផ្តល់ទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចខិតខំរបស់សក្តានុពលនៃ ចក្រភពលោក ដើម្បីបង្កើនបុរាណវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ពួកយើងមិនឱ្យបាត់បង់ «និមិត្តរូប» ឱ្យមានតួនាទីសក្តានុពល ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយនិមិត្តរូបសញ្ញានៃក្រុងរ៉ូម។

«លុះត្រាតែយើងយល់អំពីសារៈសំខាន់នៃពេលវេលាទាំងឡាយដែលកំពុងឆាប់រហ័សផុតចូលទៅក្នុងអស់កល្បជានិច្ច ហើយត្រូវមុខខ្លួនឱ្យយល់ដឹងពីបរិយាកាសនៅក្នុងចុងដៃអស្ចារ្យរបស់ពួកយើង នោះយើងនឹងក្លាយជាអ្នកគ្រប់គ្រងដល់មិនស្មោះត្រង់។ អ្នកយាមត្រូវដឹងថាពេលវេលាជាប់។ ឥឡូវនេះ អ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយភាពងងឹតឱ្យក្រហាយខ្លាំងមួយ ដែលអស់អ្នកដល់ជឿសច្ចៈក្នុងពិភពលោកសម្រាប់សម័យនេះគួរតែដឹង។ ពួកគេប្រើប្រាស់វិទ្យាសាស្ត្រដោយយោងទៅកាន់ចុងដៃរបស់ពួកគេ។ សច្ចៈក្នុងជំនុំជម្រះរបស់ពួកគេហៀបនឹងផ្តល់មតិយោបល់ពីភពលោក ហើយយើងត្រូវការត្រឡប់មកវិញខ្លួនសម្រាប់ចុងដៃអស្ចារ្យនេះ។»

«ពេលវេលារបស់យើងមានតម្លៃយ៉ាងខ្ពស់។ យើងមានតែមួយប៉ុណ្ណោះ គឺតិចណាស់ៗ នៃពេលវេលាសាកល្បង ដើម្បីប្រើប្រាស់ខ្លួនសម្រាប់ជីវិតអនាគតដ៏អមតៈ។ យើងគ្មានពេលវេលាសម្រាប់ចំណាយទៅលើការប្រើប្រាស់វិទ្យាសាស្ត្រដោយគ្មានរបៀបរៀបរយឡើយ។ យើងគួរតែកែតម្រូវខ្លួនយើងក្នុងការអានព្រះបន្ទូលរបស់ពួកយើងដោយគ្មានតម្លៃផ្សេងៗ ដល់ប៉ុណ្ណោះ។» 4 Testimonies, volume 6, 407.